

ת"פ 31766/06/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 31766-06-20 מדינת ישראל נ' פלוני (אחר/נוסף)

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני (אחר/נוסף)

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, ביום 9.8.20, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בכך שביום 6.6.20, לאחר ויכוח שפרץ בינו לבין אמו, המתלוננת, תפס בשערותיה, גרר אותה והטיח אגרופים בראשה, עיניה, אפה ופיה.

דם רב זב מפניה של המתלוננת והיא אף איבדה את הכרתה, כן נגרמו לה חבלות בעצם האף, המטומות וחבלות במצחה, אפה ופיה.

למשמע צעקות שניהם נכנס אחיו של הנאשם וביקש מהנאשם לצאת מהבית.

הנאשם היה עצור משך כ- 16 ימים ולאחר מכן שוחרר בתנאים מגבילים כאלה ואחרים.

הצדדים הסכימו כי הנאשם ישלח לשירות המבחן להכנת תסקיר אודותיו.

תסקירי שירות המבחן מלמדים על מצב מורכב:

הנאשם, אדם נורמטיבי סך הכל, בעל כוחות תפקוד טובים, יכולות תעסוקתיות מרשימות וללא עבר פלילי או נגיעה לעולם העבריינות, גדל בבית "קשה", בלשון המעטה, כשעיקר הבעייתיות נבע מהתנהגותה של האם אליו ואל אחיו

ואחיותיו, לרבות חוסר סיפוק צרכיהם הבסיסיים, והתנהגות הורית בעייתית, בלשון המעטה.

במצב דברים זה עברו הוא וחלק מאחיו ואחיותיו להתגורר אצל שכנה נוצרייה שהיוותה עבורם "אם חליפית". בהמשך אביו לקה בשבץ מוחי וחלק ממעמסת הפרנסה והתפקוד עבר אליו.

לדברי הנאשם ולדברי אחותו שרואינה אף היא, הפגינה האם התנהגות שחרגה מהסטנדרטים התרבותיים המקובלים בסביבה החברתית שהמשפחה משתייכת אליה באופן שנחוזה על ידי כל בני המשפחה כפגיעה בכבוד המשפחה.

על רקע זה ועל רקע תחושתו - לאחר האירוע שארע לאביו - כי הסביבה מצפה ממנו להיות אחראי לתפקוד המשפחה כיאות, אירעה התקיפה המתוארת בכתב האישום המתוקן.

על פי שירות המבחן קיבל הנאשם אחריות מלאה לאירוע והביע צער וחרטה על התנהגותו.

מאז התקיפה נעצר הנאשם, ולאחר שחרורו ממעצר היה נתון במעצר בית באזור שכונת ענאתא הרחק ממקום מגורי אמו, מאז ועד היום ניתק הנאשם כל קשר אמו, היא אינה מהווה עוד חלק מחייו והוא אינו מודע ואף אינו מתערב בנעשה בחייה.

בשקלול גורמי הסיכון והסיכוי המליץ תחילה שירות המבחן להסתפק בעונש של מאסר קצר בעבודות שירות, ובתסקירו האחרון, אשר חיזק את ההתרשמות החיובית מהנאשם, אף המליץ להסתפק בענישת הנאשם בשל"צ בהיקף נרחב.

טיעוני הצדדים:

המאשימה תיארה את מעשי הנאשם כמפורט בכתב האישום המתוקן, הגישה תמונות של הפציעות שנגרמו לאם כראיה לעונש וציינה כערכים מוגנים שנפגעו את ההגנה על בטחונה, גופה ושלוות נפשה של המתלוננת - אמו כחלק מ"קורבנות התא המשפחתי", כפי שציינה.

בהתחשב באלה עתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 9 - 20 חודשי מאסר בפועל, דחתה את המלצת שירות המבחן בהיותה נעדרת המלצה טיפולית נוכח כתב האישום החמור וביקשה למקם את הנאשם בתחתית המתחם אך באופן שיגלם את חומרת העבירה ונסיבותיה, ובתוספת ענישה נלווית.

הסניגור ביקש להדגיש את הרקע לעבירה, בטענה כי נסיבות ביצועה משמעותיות מאד. הדגיש את הטלטלה שעבר הנאשם עם מעצרו, הראשון אי פעם, סיפר כי האם הגישה מכתב בו סלחה לבנה וביקשה עזרתו בפרנסה, טען לגורמי סיכוי ברורים לשיקום, פירט את מצבו התעסוקתי היציב וטען כי מתחם הענישה צריך להתחיל במאסר מותנה ועד - במקרים קיצוניים - מאסר בפועל.

הסנגור עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם של"צ, גם אם בהיקף גבוה יותר מזה שהומלץ.

הנאשם אמר שלמד את השיעור הזה "טוב טוב" כלשונו, הביע שוב חרטתו וסיפר כי מהשנה שעברה החל לעבוד בחברת בניה יחד עם אחיו והוא רוצה להתקדם בחייו וללמוד הנדסה.

דיון והכרעה:

אני מקבל את עמדת המאשימה אודות הערכים המוגנים שנפגעו.

אלה מול אלה עומדים מידת הפגיעה שפגע הנאשם במתלוננת, ויחסי הכוח ביניהם שאפשרו זאת, והסיבות בעטיין עבר הנאשם את העבירה.

תסקירי שירות המבחן מגלים תמונה מורכבת על יחסי המתלוננת - אם הנאשם, והנאשם ואחיותיו. אף שאין דבר בהתנהלות המתלוננת שמצדיק כהוא זה שמץ מהעבירות שעבר הנאשם, ניתן לשער כי מהלך החיים המורכב של המתלוננת עם ילדיה והנאשם בכללם עמד ביסוד עוצמת התקיפה שתקף הנאשם את המתלוננת.

הפגיעות שנגרמו למתלוננת משקפות פגיעה של ממש בערכים המוגנים, מהלך החיים המורכב משקף פגיעות הפוכות, של המתלוננת בילדיה ובנאשם.

דומה שתסקירי שירות המבחן מבטאים גם חזרה בתשובה משמעותית של הנאשם, אשר לבד מחרטתו גם ניתן מאז העבירות כל קשר עם המתלוננת, הוא נעדר עבר פלילי, מתואר כאדם נורמטיבי עם כוחות חיוביים, ובהתחשב בשיקולים השונים, מכאן ומכאן, לרבות חומרת התקיפה ותוצאותיה, ולרבות הרקע והנסיבות, דומה שניתן למתוח מתחם ענישה שתחילתו במאסר קצר בעבודות שירות ועד מאסר בן שנה בפועל.

חומרת התקיפה ותוצאותיה אינן מאפשרות לי להיעתר לבקשת הסנגור ולהמלצת שירות המבחן.

עם זאת, יתר השיקולים והנסיבות מחייבים קביעת מיקום הנאשם בתחתית המתחם שנקבע.

בהתחשב בכל אלה אני גוזר את עונשו של הנאשם כדלקמן:

1. 45 ימי מאסר, בניכוי ימי מעצרו, אותם ירצה הנאשם בעבודות שירות בבית החולים הדסה הר הצופים, על פי חוות דעת הממונה. תחילת ריצוי עבודות השירות ביום 1.4.22.
2. מאסר למשך 6 חודשים אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מתום עבודות השירות את העבירה

עמוד 3

בה הורשע.

3. קנס בסך 2000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס יקוזז כנגד הפקדה שהפקיד הנאשם ויתרתה תוחזר לידי.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי

ניתן היום, כ"ט אדר א' תשפ"ב, 02 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.